

Könyv ismertetés.

1990-ben jelent meg Székely Sándor "A magyar tábori csendőrség" c. munkája 155 oldalon. - Azt lehet mondani, hogy hiányt pótló munka. Székely hadtörténész vette magának a bátorságot, hogy már előzőleg a kéder-rendszer alatt publikált cikkeket a csendőrséggel kapcsolatban. Természetesen, hogy cikkei az ellenség köréből támadásoknak volt kitéve, hisz 1945 óta ami rosszat csak lehetett, a M.Kir. Csendőrség nyakába verették.

Ezzel is az akkori kommunista rémtetteket akarták elkendőzni. - A csendőr ellenes cikkek, filmek, kommunista propaganda mindent elkövetett abban az irányban, hogy a csendőrség múltját beszennyezze. - Erre az 1937 évi moszkvai kommintern egyik határozata adta meg a lehetőséget, amely kimondja, hogy ha az idő eljön, hogy Magyarországon a kommunisták veszik át a hatalmat, a M.Kir. Csendőrség likvidálása lesz az első teendő. Ezt majdnem 100 %-ban végre is hajtották a magyar kommunista bábkormány.

Székely Sándor abban a szerencsés helyzetben volt, hogy lehetősége nyílt arra, hogy az otthoni írástári és levéltári anyagot tanulmányozza, mert a Nyugaton, vagy otthon élő csendőröknek erre nem volt meg a lehetősége.

Munkája ezért is hűzgapótló, mert ma már a volt M.Kir. Csendőrség élő tagjai igen kevesen vannak mind otthon, mind külföldön. A fiatal nemzedék előtt, mint említettem, egy félelmetes szörnyként van lefestve a csendőr. Ez volt a hivatalos kommunista propaganda. -

A könyv sorban foglalkozik a tábori csendőrség és cspetcsendőrséggel. Leírja a szabályzatokat, melyek - jól tudjuk, - elég mostohán voltak elkészítve a végleges formába már csak a II. Világháború alatt próbálták önteni. Arról nem is beszélve, hogy a nyilas hatalomátvétele után kapkodó intézkedések történtek, amelyek később nagy hátrányt jelentettek a csendőrség tagjai számára. - Aki a II. Világháborúban, mint tábori csendőr teljesített szolgálatot, jól tudja, hogy elég sokszor nem alkalmazták arra a tábori csendőröket, amelyen feladatra a szabályzat szerint kellett volna.

Természetesen a "csendő" szó otthon tabu volt majdnem egy félévszázadon keresztül 1945 óta. Mennyivel több adatot lehetett volna gyűjteni azoktól a csendőröktől - tisztektől és legénységtől -, akik tábori csendőri szolgálatot teljesítettek. Hisz a könyvben leírt szabályzatok csak üres papírok maradnak, de hogy miket kellett teljesíteni és végrehajtani a tábori csendőröknek, arra az élő tanúk lettek volna hivatva. Csak egy példát említek: - Az USA-ban és Kanadában ez előtt 10 évvel még két ezredes, egy alezredes, négy százados és két főhadnagy élt, akik több hónapig keresztül teljesítettek tábori csendőrségi szolgálatot a hadművelleti területen. Ezek az értékes adatok jóformán mind a sírba szálltak. Ezek nem pótolhatók ma már.

A könyv foglalkozik a Tábori Rendészeti Szolgálat c. szabályzattal. Saját tapasztalatomból tudom, hogy az 1. Hadsereghez való beosztásom óta (24. gy. Hadosztály 1944, okt. 20.) ilyen nem is láttam. De annál nagyobb zavart okozott a csendőrhajtókával és kis tollforgóval ellátott harcfeigyelmi és tábori rendészeti szolgálatba beosztott honvédek.

1944. okt. 15. után a németek segítségével a nyilas utalom vette át a vezetést. Magyarország önállósága megszűnt és így a rendészeti vezetés is a párt kezébe csúszott át. - Tehát a magam részéről helytelennek tartom hogy a Nemzeti Számunkérés ebbe a könyvbe belekerült. Odá csendőröket - tiszteket és altiszteket - valamint legénységet "vezényeltek." Ez a párt által felállított szervezet soha nem volt a M.Kir. Csendőrség része. - Ez már a fejetlenséget jellemezte. - N.B. A Csendőrség vezényelt az állományból a "testőrséghez és a Koronőrséghez is, de ezek sohasem voltak a csendőrség szerves részei. -

Befejezésül. Székely Sándor könyvét komoly tárgyilagossággal írta meg a rendelkezésről álló levéltári és írástári adatok alapján. A szabályzato-

ket közölte, a jelvényeket lehozta, kimutatásokat lekötött. Mindzekből sok mindenre fény derült. Így aki a könyvet elolvassa, láthatja, hogy mik is voltak a tábori csendőröknek kötelességei és jogai. Nem volt könnyű feladat. Azokat a szabályzattól eltérő eseteket, amelyekkel a tábori csendőrök a honvéd parancsnokok, vagy parancsnokságok megbízták, nem hozhatta fel, amrt ezekhez a megfelelő adatokat nem volt módjában beszerezni. Ennek egyik oka az is volt, hogy az élő tanuk sora erősen megfogyszkodott, főleg a magasabb beosztásban szolgálók. Akik pedig otthon éltek, nem voltak hajlandók ilyfajta adatokat szolgáltatni, mert féltek a kommunista bosszútól. A külföldön élőknél pedig az író nem tudott kapcsolatot teremteni. Az ÁVH 45 év kegyetlenkedéseire írt volt borítottak már, de a M. Kir. Csendőrségre rékent szörnyű dolgokat még ma sem akarják orvosolni. M., akik a II. Világháború alatt tábori csendőrségi szolgálatot teljesítettünk, nyugodtan elmondhatjuk, hogy azt csendőr jelszavunk alapjánytörük,-

- "Híven, Becsülettel, Vitézül!"

Kelt Borsota városában, 1991 február 14.-én-a 110. CSENDŐRNAPON.-

vitéz Berenchi Tamáska Endre

szkv.m.kir. csendőrszázados

/ a legutolsó hadi beosztása: A Legfelsőbb
Magyar Csiszekötő Törzs Tábori Rendészeti
Elnöke./